

Prima instanță - Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești (jud. : I. Botezatu)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Comrat (jud. : A. Curdov, D. Fujenco, A. Mironov)

ÎN C H E I E R E

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vinăria Bostovan”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Toporov Alexei împotriva ÎM “Vinăria Bostovan” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea ordinului privind încetarea contractului individual de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă, încasarea compensației în locul restabilirii, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curtii de Apel Comrat din 03 februarie 2021 prin care s-a admis apelul declarat de Toporov Alexei, s-a casat hotărârea Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești din 01 noiembrie 2018, și s-a pronunțat o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a ț ă :

La 27 aprilie 2016, Toporov Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal ordinul de încetare a contractului individual de muncă și repararea prejudiciului cauzat salariatului.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 08 iunie 2015 în baza contractului individual de muncă nr. 173 a fost angajat la Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL, fiindu-i stabilit perioada de probă pe un termen de 3 luni, adică până la 08 septembrie 2015.

Printr-un acord adițional, perioada de probă s-a prelungit până la 6 luni și astfel, expira la 08 decembrie 2015.

În decursul perioadei de probă până în 08 decembrie 2015 contractul individual de muncă nu s-a încetat în temeiurile prevăzute de Codul Muncii, nu s-a suspendat, nu a fost emis ordinul cu privire la rezultatul nesatisfăcător al perioadei de probă.

Astfel, reclamantul a menționat că cu toate acestea la sfârșitul lunii ianuarie 2016 el a aflat că în companie se planifica concedierea sa prin falsificarea cererii lui în acest sens (desfacerea din inițiativa angajatului a contractului individual de

muncă).

A informat oficial angajatorul său că, niciodată în anul 2016 nu a scris o cerere în acest sens și în acest an nu a expus inițiativa de a se concedia.

Reprezentanții secției resurse umane Victor Rotari au falsificat cererea sa din anul 2016 și, ducând în eroare administrația companiei au emis ordinul de eliberare a acestuia din funcția deținută.

Pe ordinul care i s-a înaintat pentru a lua cunoștință el a scris clar despre dezacordul său cu acesta și că îl consideră ilegal, dar totodată face presupuneri că luarea de cunoștință a lui cu acest ordin de asemenea poate fi falsificată de către șeful Secției resurse umane Victor Rotari.

Presupunerile sale se întemeiază pe faptul că în momentul când el contrasemna că nu este de acord cu ordinul, angajatul secției resurse umane, Victor Rotari, i-a propus unui coleg, care se afla cu el la birou, de a semna ceva care posibil să fie un act confirmativ care certifică refuzul angajatului de a contrasemna luarea de cunoștință cu ordinul.

Ca confirmare a cuvintelor sale poate servi și faptul că până în prezent el nu a recepționat copia de pe ordinul cu privire la demisie proprie - desfacerea cu el a contractului individual de muncă chiar dacă el a scris și a înregistrat oficial cererea cu privire la eliberarea acestui ordin.

Pe parcursul anului 2015 el putea contrasemna careva hârtii, inclusiv și foi curate și presupune că anume din aceste foi semnate de el în anul 2015 șeful secției Comerciale, Artur Marin, și șeful Secției resurse umane, Victor Rotari, au falsificat cererea sa de demisie din anul 2016 care este una ilegală și în baza căreia s-a emis ordinul de desfacere a contractului individual de muncă cu el.

Pe parcursul anului 2016 el niciodată nu a semnat careva acte.

Reclamantul a susținut că șomajul, ca urmare a desfacerii a contractului individual de muncă i-a cauzat puternice suferințe fizice și psihice.

Prin cererea de concretizare reclamantul a solicitat încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, în mărime de 246 250 de lei, și anume suma de 9 850 lei lunar pentru o perioadă de 25 luni.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești acțiunea înaintată de Toporov Alexei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 noiembrie 2019, Toporov Alexei, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 31 octombrie 2019 s-a respins apelul declarat de Toporov Alexei, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 01 noiembrie 2018.

La 05 februarie 2020, Toporov Alexei, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 iulie 2020 s-a admis recursul declarat de Toporov Alexei, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, s-a casat decizia Curții de Apel Comrat din 31 octombrie 2019, cu trimiterea cauzei spre

rejudecare la Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 03 februarie 2021 s-a admis recursul declarat de Toporov Alexei, reprezentat de avocatul Isiumbeli Valeriu, s-a casat hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 01 noiembrie 2018 și s-a emis o hotărâre nouă prin care :

S-a recunoscut ca ilegal ordinul privind desfacerea contractului individual de muncă, încheiat între Toporov Alexei și Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL nr. 15-C din 28 ianuarie 2016 ;

S-a încasat din contul Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL în beneficiul lui Toporov Alexei suma diferenței salariului primit incomplet pentru anul 2016 în mărime de 3057,84 lei, 59100 lei cu titlu de compensare în locul restabilirii la locul de muncă, 29550 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a încasat din contul Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL în bugetul de stat suma de 2751,24 lei cu titlu de plata taxei de stat pentru examinarea cauzei în prima instanță și suma de 2063,43 lei cu titlu de plata taxei de stat pentru examinarea cauzei în instanța de apel. În rest, acțiunea s-a respins ac neîntemeiată.

Pentru a decide astfel instanța a reținut că, Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL nu a prezentat probe care să confirme că la depunerea cererii de demisie, corectarea cifrelor, anilor și lunile au fost făcute personal de Toporov Alexei.

Conform datelor în ordinul nr.15-C din 28 ianuarie 2016 privind concedierea lui Toporov Alexei, acesta la 29 ianuarie 2016 fiindu-i cunoscut conținutul ordinului a indicat că, cerere de demisie în anul 2016 nu a scris, iar cu acest ordin nu este de acord.

Instanța de apel a constatat că, Toporov Alexei și-a expus clar dezacordul cu acest ordin, încă la momentul când a făcut cunoștință cu el, ceea ce confirmă lipsa voinței angajatului pentru desfacerea contractului individual de muncă în acea perioadă.

La desfacerea contractului individual de muncă cu Toporov Alexei, Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL a încălcat procedura legală la desfacerea din propria voință a contractului individual de muncă.

Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL nu a prezentat probe precum că, cererea angajatului de demisie din funcția de manager de vânzări în cumul, datată cu 15 ianuarie 2016 a parvenit și a fost înregistrată ca temei pentru ulterioară examinare a ei și calcularea a 14 zile calendaristice, ce urmează să fie prestate în scopul respectării prevederilor art.85 alin.(1) din Codul munci.

Astfel, instanța a reținut că din cauza lipsei înregistrării cererii de demisie a lui Toporov Alexei, angajatorul a încălcat procedura de primire a cererii, ceea ce duce la imposibilitatea calculării a două săptămâni până la emiterea ordinului respectiv și confirmă lipsa faptului de depunere a cererii de către angajat.

La 26 martie 2021, Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 03 februarie 2021 solicitând admiterea recursului și casarea acesteia și menținerea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 01 noiembrie 2018.

În motivare a indicat că, examinând cauza instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia aplicată.

Aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară și astfel a emis o soluție greșită.

Concluzia instanței de apel precum că, Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL a încălcat procedura de înregistrare a cererii de demisie, este bazată pe un act normativ străin situației de fapt și se combate prin probe existente la materialele dosarului.

Constatarea instanței de apel precum că, Toporov Alexei nu a putut să scrie cerere de demisie în anul 2016, este în contradicție cu materialele expertizei efectuată de Î.M. „Vinăria Bostovan” SRL.

Astfel, instanța de apel incorect a apreciat probele și normele materiale aplicabile speței.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei la 03 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs declarată la 26 martie 2021, respectiv se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 18 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 28 mai 2021, potrivit avizelor de recepție (f.d. 204-205).

Prin referința depusă la 14 iunie 2021, Toporov Alexei a menționat că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu

Răspundere Limitată „Vinăria Bostovan”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vinăria Bostovan”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari